

P a m á t ě a

Založení a Posvěcení Chrámů nového

Ewangelického Banško - Bystřického
s přídavkem

nemecké poslední řeči w Chrámě starém držané

Prze

Adama Lwisch

těže Cirkwe, Sl. Božího Kazatele.

Nákladem

Broz. P. Jana Kryš. Zimmermann

pp. Dan. Kellner a Dan. Kohlbenhayer.

w Banšce Bystřické,
výtiskem v Jana Štefáni 1807.

KNY-18-00815

I.

K e ě d r ž a n á,

p ř i

zakládání Chrámu Páně nového ew. Banského - Bystrického,
dně 27. Máje, Roku 1800.

Pomoc naše ve jménu Hospodínova, kteržž učinil nebe y zemi;
budiž jméno jeho pochváleno a zvelebeno obsaháť až na věky.
Amen.

Přistoupili k stavění jeho s plačem a řikem velikým: mnozí
jase s traubením, s radostí a hlasem velikým. Nábožné shro-
mazdení! Toto poznaménáno stoji w tak řečené 1 Kn. Ezdr. 3, 66.
o způsobu srdce těch Židů kteří s dovolením Cýra Krále Perského
nawraciwše se ze zajetí svého, stavění nového Chrámu Páně za-
čínali. *)

U :

Mohlo:

*) Byla to první péče v všech starobylých národů, že jak náhle se někde osaditi začínali, Chrámy a Koste-
ly aspoň Oltáře stavěli.

Mohloby se zdáti, gaľoby při tomto předsewzetj nebyli měli dosti gednomyslnosti, kdyz totižto, gini s plačem a s křikem, mnohý zase s traubením s radostí, a shlasem welikým stawění Chrámů přistupowali.

Už ten plač pocházel oduš, že ti starcy, kteří stáwu kráľowstwí a Chrám swého prwního, strze Babylonstých zbořeného pamatáli, *) při přjetomné radosti y na předestlé nestřesti swé myšliti; gini pak gen přjetomného štěstí swého welikost cýtiti. A oné tedy slzy, y toto plesání, byli znač gednake cytedlnosti a gednakeho wmyslu, společné totižto radosti a wděčnosti na proti Bohu y Králi Cyrowy, welikému dobrodincey swému. Uab. Shromáždění! A naši mysl takowáto gednota Wůle a Čyle při rowném předsewzetj wázati má. A naše srdce táto gednota radostné cytedlnosti, wděčnosti a horliwosti při tomto swatém díle má poswecowati. A totož gest cyl této kráťické věci má.

Má nás prawim

1) předně gednota Wůle a Čyle wázati. Čyl náš gest stawění Chrámů, Chrámů nowého cýli swému přibodného.

Wtom wšickni gedné myslí gíme, že ačkoli Bůh wšudy přjetomný gest, a žádně místo Wšudy přjetomného obšáhnauci nemůže; předece wšak pro společné naše wzdelání, pro zrůst ducha našeho nesmrtedlného wznamosti spasyredlné, pro naši společnou nábožnost a Welebnych Swátostí přisluhowání, obecně domi Boží lidu křesťanskému gšau newyhnutedlně potřebné.

A ačkoli pobožní předkové naši na místě tomto, který roku 1688 kromuco wznesenému cýli kaupili, a který gim Slawná Kommissya Cýsarsto - kráľowstá byla wykázala, k swé a potomků swých

*) Jerusaleem byl strze Nebucadnezare Krále Babylonstého powrácen, Chrám zbořen, a lid Izraelský do tak rečeneho Wězení Babylonstého konečně zaweden aneb raději po křaginách Kráľowstwí Babylonstého rozplacen roku Stw. 3395. ačkoli gegich nestřesti se již roku 3377 bylo počalo. Chrus pak dal Jidum swobodu do země s-že se nawratiti a Chrám stawěti roku 3446. a tak po 51 rocích. Mohli tedy mnohý Starcy Chrám prwní pamatati.

swých nábožnosti tento dům Boží *) podle okolostojícího času —
 jak nejlépe mohli vydělali: předce wšak samé wzezení na této
 hnilé grunty; nas pověru, že čas gest, přizn neymilostiwegšsio
 Pána a Krále našeho a Zákonů krájiných, které nam křtaweni
 Chrámu, galowé powaha náboženstwj našeho wyhledáwa, vpl-
 nau swobodu dáwaj, k wžitku našemu obrátili. Uneb, zdaž ne-
 bylo obecné wšech cemeť audů Cyrkwe této po nowém Chrámě
 dičeňj? Zdaž nás wšickni pocestni, při spacteni tohoto starého
 neobwinowali, žeby on wšwem spůsobu naši studenost w nábožen-
 stwj wklazowal? A wrom tedy gšme gednomyslni.

Něz y zohledu na spůsob Chrámu Božího ewangelického ge-
 dnomyslni býti máme. **) Násse nábožnost není pro oči, a jen
 pro smysly, ale pro wzdelání ducha. A kromuto cýli má býti y
 dům Boží ewangelický sporádany. Wšechy takowé wěcy které smys-
 ly lidské po sobě obrácejí a předce žádné nábožné myšlénky aneb
 cytedlnosti nepůsobí; wšechy, co této smysli gakoby ohluffuge,
 mysl rozpriluge, pozorliwosti překlážku činí — má býti wzdalene,
 tak aby mysl swobodná o prawdách náboženstwj a powinnostech
 které ono křesťanům nakládá rozgimala; a aby toto srdce plně
 swacých hnautí a vmyslů k Bohu swému se pozdwihowalo. Dosta-
 tečná prostrannost, swěelost, a bez hluku snadná hlasycost, a wšechy
 částek lechko do očí padagický smjénost, a kcyli swému přjhodnost,
 toť magi býti hlawnj Chrámu ewangelického wlastnosti.

2) Druhá gednota, která nás při dle tomto wázaci má, gest
 gednota srdce cytedlnosti a vmyslů. Sem předewšim přináležj ra-
 dost w Bohu našem, wděčnost a důwěrnost na proti nemu. On
 zagistě na tobě Syone Ewangelický Banský: Bystřický toho do-
 swēcuge, že milosrdenstwj geho gest od národu až do pronádrodu
 křem, kteréj ostřihagi swědecrwj geho. On gest, který swěelo pra-
 wdy swé mezy námi zdržuge; On zachowal dům tento mezy toli-
 k strasliwými Ohni k wzdelání našemu. On spůsobil swobodu swě-
 domj, swobodu obecného wyznáwání náboženstwj našeho. On při-
 wedl do zapomenautj smutek časů předeslých, a vyplnil hogné zá-
 dost

*) Misto kde se zakládal Chrám nowý, bylo hned na boku Chrá-
 mu starého, takže Kázatel obogi místo měl před očima swyma.

**) Tohoto přednesení byla příčina zvláštní.

dost předků našich na potomých gegich. On naklonil srdce naše k tomu předsevzetí svatému. On gest působce toho banšského požehnání z kterého Rása Cyrkewnj zvěstí částky zrostla, a ně bez řízení geho wěrně se y přísluhowala, a nyní toto dšlo nám možné činj. On gest půwodce toho požehnání prác našich, z kterého částka na toto stawění plíně. On dal šťastný počátek, dá také y radozný konec. Olušte a wize, gať dobrý gest Sospodin; blahoslawený kterýž daušá w něho (Gal. 34, 9.) Oby nás táto wěrnost Boha našeho, wšech gednomyslně k swědomicému vžiwání prostředků náboženstwj našeho a k wěrnému Wšle geho nasledowání wázala!

A této gednotě srdce a cytedlnosti geho, při tomto swatém dšle přínaleží y srdečná wděčnost na proti neymilostiwějšímu Králi a Pánu našemu Francysškowu Ilbemu a geho oslawenému Otcy Leopoldowu Ilbemu a geho oslawenému Seřicowu na wěty wážné památky Jozefowu Ilbemu, pod gegichžto maudrým a milostiwým spravowáním nám Bůh tuto drabau swobodu popřeti a spůsobiti ráčil. Wěčné nechť gšau tato drabá gměna požehnaná! Modlitby naše wraucné a nábožné nechť pronikají nebe za šťastné a dlabé panowání Oce Wlasti naší Francysška Ilbeho, a za wěčné trwagich ozdoby etnosti berly geho.

Naposledy nechť nás wiše y gednota vmyslů lásky a snasestiwosti s našimi Spoluměšťany a gednota ochotnosti a horliwosti andů cyrkwe této wnapomahání tohoto předsevzetí. Už y do Konawšle dšlo toto šťastné, potomkům našim příklad chwálibný horliwé nábožnosti zanecháme, kterýž když gednau nakloníme blažy naši, a přeneseni budeme do oných státek wěčných, památku naši s wděčnosti cjei budau.

A giž nyní předložmež této cytedlnosti a vmysli naše gednomyslně w nábožné modlitbě:

Přewelebný a důstogný Bože který Wšudypřítomnosti ewau wšedko napliugeš, mocy twau wšedko obžiwugeš, dobroćiwosti ewau wšedko obweselugeš; w němž žigeme bybeme se y trwáme! Ty sy milau wlast naši swětlem Ewangeliu swého oswěteti, tys toto swětlo mezy námi až po dnes milostiwě zdržowati ráčil. W tomto swětle twém mi nacházíme zpráwu k etnostnému a pobožnému žiwotu neymanděgšj; posylněj w nesnadných powinnostech; pomoc křesťstwj nad potušením, wzórmutych slacké potěšení; když křesťstwj pozdwižení, w podybnostech powčení, w poblažených

ných naprawení; při nedokonalé cenosti našich, rozumné vspokojení, ze strany budačnosti veselau nadějí, a gístau cestu kopravdivému žiwocu. Když duch náš w pravé nábožnosti krobě se pozdwiňuje, když krobě žádosti bratrské lásky odsylá, když tobě sedce své po pravé maudrosti a cenosti a po obecném dobrém duchu wylévá, když se tobě synowským způsobem důvěřj, o gakowé on při tom všem čyji vspokojení, pocěšení, posylnění! Gak se čyji ke všemu dobrému schopnějším a blahoslawenějším w tobě a škrze tebe. Ny kromu všemu tak wznesenému čyji zakládáme Chrám nový, pro nás a pro poromků našich.

Žehneg milostiwé dšlu komuco našemu. Odwrát laškawé wšecky překážky, wšecky nešťastné přibody kteréby nám wromo dšle našemu přerz učiniti mohly. Dwarůg nás a toto Město naše od ohně y powodně, od moru, hladu a nakážedlných nemocí. Odwrát milostiwé Walku a wšecky rozbroge od mezí Wlasti našich. Věin žádostiwý konec Wogně nynějšj, a pomáheg milostiwému Králi našemu k zaopatření stálého a radostného pokoge. Zdrůg horliwost naši wdšle tomo; zachoweg nás wgednotě a powzbuď ochotných dobrodinců z požeňanij twého. Věin nás spůsobných kromu, abychom Chrám wystawili, kčyli swému přjhodný a stálý, čym čistým gediným vmyslem, abychom se w něm společně ze slowa twého wzdelawali, w něm sobě pravé žiwota maudrosti wžíli, w něm se společně napomínali, napravowali, těšili, wdobtem wtworzowali, a sedce naše krobě w duchu a wprawdě pozdwihowali.

Uch odplatj hogně Geho Gasnosti Čýsarsko-králowské, Geho milostiwé a laškawé vmysly na proti nám, pod Gehož dobrotiwým a laškawým spravowáním pohodlný a pokogný žiwot wšti můžeme we wšj pobožnosti a šlechecnosti. Dáweg Mu, spolu y Gegi Gasnosti Čýsarsko-králowské Manželky a všem Pryncům a Prynceškám stálého zdrawj, prodlužug léc žiwobyri, wdělug šťastného Panowání, a věin geg nástrogem milostiwé Wšle twé k nawrácení obecného žádostiwého pokoge. Měg sobě milostiwé poračene y wšecky Scawy Králowstwj tohoto spolu y sblawu gegich Urcy Anjšetem Palatynem a Čýsarstau Manželku Geho.

Žehneg y wšecky vyššj y nižšj Wrdnosti, zwlášt y Wyběckau a Města našeho spolu y se všemi obywateli geho. Měg sobě milostiwé poračene y dále Čyrkew tuto. Koneg w nás y škrze nás dšlo své, až nás přiwědž dokonalějšj počtě své do věčných přibytků swých. Amen.

Oj tento první Arch pod tiskem byl, když sem žádost mnohých vyrozuměl, aby se y jiné značnejší okolostojnosti a Cerimonie založení Chrámu tohoto zde pro věčnou památku poznamenali. Na kteraužto žádost následující královská Zpráva se přidává.

Potom gaž se dne 20. Máge roku weyš doloženého 1800, Grunty kopati začali, a za několik dnů na tolik vykopali, že se budoucí začátek mohlo: tedy se wnasledující Ueděli z Kancelie oznámilo, že se na budoucí auterý to gest dne 27. Máge založení Chrámu s náležitou Uábožností o sedmé Godině ranní vykonávací bude.

Mezy tím wyborowil se jeden kámen čtyřuhelný, magjey w prostředku wyřican dostatečnou Slabočost, gaž to tež y zákřiwadlo kámen a na vrchu s vykřesáným křížem poznačené. Tito pak přehotowené kámeny položeny byli weyše Gruntů na klyn, do steny fundamentů wbité, a zbora nich na zemi plná kápné wápna s pískem smišená y také wápno čisté a tuhé na osobyté desčický. Wedle toho byl stoleček, a na stolečku cýnowý tanj magjey na sobě položenau malickau murrárskau wářečku a nowý čisty Sámčík. Byli tež na obau koncích wykopaného zpřední strany Fundamentu schody zdesák k tomu cýli, aby přejomni, křečjby chéti neb ruce své na kámen položili aneb svým kladivkem naň poklopali, gedným tam wkročili, a druhým wen wygiti mohli. Uedaleho pak Fundamentů zté strany od Sary byla wyměřaná zem z gruntů na spůsob malického wřstku, gehožto koncicoť wyrownaná a s desčkami wyložená, držala na sobě stolík a přistawené dwa stolce pro obau Sl. Božšho Kazatelů, křečj na toto mýsto wstau-piti měli.

Gaž se již ustanowená ranní hodina sedmá blížila, ti křečj o to přc měli sešli se sgedným z Kazatelů do školi před gedným rokem nowa wystawené, a tam do gedné zplechu k tomu cýli přistrogené štatuli wložili, na welikem regálštem Archu následující monument, křečj waljeych se wtěn čas welikých přispadností ohledwmjné křatkoť předstawuge a dostatečné roč ten charakterizuge.

D. O. M. S.
 AUSPICIIIS. OPTIMORUM. PRINCIPUM.
 REGUM. HUNGARIÆ.
 DIVI. JOSEPHI. II. CÆS. AUG. IMMORTALIS. MAGNI.
 JUSTITIA.
 RESTITUTA. RELIGIONIS. LIBERTATE.
 DIVI. LEOPOLDI. II. CÆS. AUG. SAPIENTIS. ÆQUITATE.
 LEGUM. SANCTIMONIA. SANCITA.
 FRANCISCI II. CÆS. AUGUSTI.
 PII. FELICIS. OPTIMI.
 BENIGNITATE.
 NOVIS. CORROBORATA. LEGIBUS.

* * *
 GALLORUM. NOVIS. REBUS. BELLIS. OPINIONIBUS.
 ATTONITUM. ORBEM.
 MISCENTIBUS.

CONSTANTIA. AUGUSTI. VINDICE.
 ATTRITIS. FRACTIS.
 ADSERTA. RHENUMTENUS. VIRTUTE. CAROLI. GERMANIA
 ITALIA. RUSSIS. ANGLIS. TURCIS. SOCIIS.
 VICTRICI. AUSTRIACO. MARTE. EREPTA. VINDICATA.
 VETERES. REVOCANTE. DOMINOS.
 VENETIS. IMPERIO. AUGUSTI. PARENTIBUS.
 CVM. NOVO. PAPA. HOSPITE.
 REDDITA. TURCIS. ÆGYPTO.
 MELITE. RUSSICAM. TENTANTE. FIDEM.

DUM. GENUAM. URGERET. MELAS.
 KRAY. TUERETUR. RHENUM.
 CUNCTA. DIUTINO. FESSA. BELLO.
 PACEM. EXOPTARENT.

COETUS. NOVISOLIENSIS A. C. GERMANICUS
 SLAVICUS.
 SIBI. SUISQUE. IN. FIDE. SOCIIS.
 INCOLIS. VICORUM.
 PODLAVICE. RIECSKA. SZÁSZ. RUDLOW. MAJOR.
 SZENICZE. KINCZELOW. NEMCZE. SZELECZ.
 SANDBERG.
 HANC. ÆDEM. RELIGIONI. AC. DEVOTIONI.
 SACRAM.
 PIUS. IN. DEUM. PATRIAM. PRINCIPEM.
 ANNO. SECULI. OCTAVI. DECIMI.
 ULTIMO.
 PONERE. COEPIIT.

MINISTRIS V. D.

*Chrisophoro Lyci.
 Adamo D. Lovich,*

INSPECTORIBUS

*Egregio Domino Paulo Raksányi
 de Raksa,*

Consult. D. Jac. Lackner.

CURATORE

*Egregio D. I. Christ. Zimmermann
 & cæteris membris. Ecclesie &c.*

*Ba tým svojá gméná podepsali vlastný rukau twelice mnozých a audii chr-
 tvi a téměř každého rodu geden,*

Stomuto

Ktomuto Nápisu přidal ještě Pán Ladislav Kővösdy následujících Chronostikon.

D. O. M. S.
 reLlglonIs paCe
 Iosepho pLantante
 Leopoldo rlgante
 franCIsCo CVrante
 seCVnDIs reglbVs plls
 parata,
 eVangelIo serVlentes
 blsztrltzlenfes
 posVerVnt.

Toto všecko spolu v snětečnými roky toho kuwanými penizmi do te přechové skatule se wložilo, která do wlněného plátna zaswinatá již nyní odpocíwa wpřed oznámené skatě.

O hodině sedmé — byl pak čas gasný a líbežný, — oba Slova Božího Kazatelé w kamjách oblečení zchrámu wysšedše, na ten před gmenovaný wršel wstoupili a k tomu stolíku se posadili, vůkol kterého místa lid we welikém počtu již byl shromážděný. Wtom spjwati začal Chor, který na proti z druhé strany wykopaného fundamentu stál, a polu s lidem následující píseň kráco nábožnosti zloženau:

P í s e ň.

Gako: Bože Nebes také země.

Bože ty ewan welebnosti,
 Celý swět naplnugeš,

B 4

Ty

Tys wšse we wšsem, cy mardrosti
 Prawau, nas ošwěcugeš,
 Uy mišto gmenu Twému
 Zašladáme šwatému.

2. Zde se chceme wzděláwati
 A obrazu Twé šwattosti.
 Zde krobě pozdwyhowati,
 Serdce etné w nábožnosti;
 Zde ditek Twých z milosti
 Wyplii dobré žadosti.
3. Zdržug, ozdoh, slawau a cej
 Pomažaneho Twého,
 Deg pokoge nassj vlasti
 Pod mandrau zprávau geho.
 Zdržug nás w horliwosti,
 W gednotě a šwornosti.

Po došonanem spjwání cén Kazatel Petry tuto knižečku wy-
 dáwa, držal keč hned zpředku poznamenawan. Po tě pak keči a
 přidané wrancey modlicbe a požehnání spjwala se nasledugjey pišeň.

Gako: Co Bůh činj wšse dobré gest.

1. **S**tebau Bože začjname
 Chrámu Twého stawěnj;
 Wrobě naděgi šladáme,
 Keč tak nasse mišlenj.
 Bychom Tobě, w etto době
 Wždy se mohli libyeci
 A twau Wůli plniti.
2. Když gednauce tomu stawěnj,
 Štanlu tela nasseho,
 Přigde hodinka poslednj,
 Popřeg Chrámu wěčneho.
 Tam čistegi, a šwatěgi
 Duch náš Tě bude cecji
 Amen! rač to splniti.

Šatým

Zatím hned začala Vlady Německá píseň spívat, po které všto ten slova Božského Kazatel, který toho rydne německým gazykém skauzil wromže gazyku welmi hošlivi přednášel welikau milost Božskou, keze milostiwých Králů Cyrkwám Ewangeličým we vlasti nassj prokázanau, a swým posluhácům pobožnost, lásku, swornost, a wěrnost y giné křesťanské powynnosti do srdce wejral, a eucošswau řeč s přislušanau pronikawau modlicbu dokonat. Na češ Cyrkwu zase spíwala. Po dokonané takto nábožnosti, wstáli zmijst swých tři krásné ozdobené wbiých šatách oblečené Panny gménem Suzanna Zimmermann, Ludowika Lysi a Rozyna Lakner, a přisjedše k dolnjmu proti západu ležícymu wykopaných Gruntů koncem se malicko zastawili, až Suzanna Zimmermann tyto slova promluwila:

Die Stelle, welche fromme Menschen betreten, wird durch ihre Tugend und Rechtschaffenheit geheiligt. So soll auch dieses Haus, zu dem wir jetzt den Grundstein legen, durch unsere und unserer Nachkommen, hier von Zeit zur Zeit belebte Andacht, Frömmigkeit und Tugend stets geheiligt werden.

Potom wstaupili předoznámené Panny do Sundamentů, a Suzanna Zimmermann wzawšše tu malau murarskau Wacečku do wápná s pískem s miffeného začela a při wyslowenj řečto řeč:

Gott, Vater, Sohn, und heiliger Geist, leite und vollende dieses Werk zu seiner Ehre!

nekolikrát z toho Wápná na samy prostředek tohož Gruntu, na který ten prawj gruntownj kámen položen byti měl, hodila. Za ni Ludowika Lysi tyto slova řekla:

Unter dem Schutz unser aller gnädigsten Landesvaters Franz des Isten und seiner Erben, die Gott segnen wolle!

Potom pak Rozyna Lakner takto mluwje:

Zur Erbauung dieser Gemeinde und der spätesten Nachkommen!

3 toho

Z toho wápna na Grunt mitali. Mezy tím murecký Mistr Jan Fridrich a jeho Palljé Gjey Blasko mezy traubenjm a bubnovánjm předřeceny kámen z Elyná dolu wzali, a ge na to wápno položili, potom hned to čisté wápno podali, s kterým ty tři Panny a ginj mnozy tomu základnjmu kámeni strany počeli, konečně pak Mistr a Palljé to Zaktjwadlo aneb wrchnj kámen na spodnj wložili.

Po tak osaděnem prwším kámeni wzali ty tři Panny gedna za druhau Sámčík a každá poklopala ten kámen, wčems ge weliké množstwí se slzami a radostí nasledowalo.

II.

P o ř á d e k

p ř í

Poswěcení Chrámů nowého

w Redeli Rogate

Léta Páně 1807.

Sesté wstarém Chráme při hořu nowého ležejm, wykonáwala se o půl sedmé hodině rani, s. Spowěd. Při dokonawánj této s. práce, shromazdiwše se weomže Chráme Sškolská Mládež se swými Wčiteli, PP. Inspektor, Rukatorowé, a někteří z přednějších audů Církwě, a Bazarele Sl. Božího pak domácí tak také y ze sausedetwí této sláwnosti powoláni, a wzawšši swaté Wčty z Chrámů starého, týmže pořádkem pod zpjwánjm: Veni Sancte — brali se do Chrámů nowého. Před Processem týmco nessení byli skrz dwůch pohřebnjch Rukatorů z weliké swíce wostčené zapálené, a skrz Kostelnjka Misa nowá, do nowé Altěredlnicy přinále: žegjcy;

žeglech; Kazatele pak nésti nádoby stříbrné k přisluhování Vel. Weč. Páně a svatou Bibli. Do nového Chrámu, kdež lid ve velikém počtu již shromážděn byl, pod radostným hlukem wnjek tramb a bubnů zewněj pak střelby Kompanij střelců Messianských a Mažorů, wstúpivše té swaté wěcy na místa swá zložili a Kazatele k leknauce na druhý stupeň Oltáře začali Píseň:

1. Nesywatégssj — Cyrkew pak dále zpíwala.

2. Po dokonání této písní trogi Kazatele od Oltáře odstoupili, trogi pak na wchodním stupni Oltáře se postavili, a mezj tjm Chór začal tak řečené Kyrye s Muzykan.

3. Po dokonání Kyrye Kazatel prostřednj zpíwal:

Slawa buď na wysoftech Pánu Bohu.

4. Potom následowalo muzyczne: Et in terra.

5. Za tjm tenže Kazatel intonuwal:

Powstań o Hospodine a naplń dñm tento welebnau přítomnosť swau. Halleluja.

Chor. Bñm geg přibytlem milostí swé a Ducha twého swatého. Halleluja.

6. Sned na to domácí Kazatel s polu s Bratři přistógicými k leknawšce před Oltářem hlasem pozdwiženým říkal:

Pozdwihnemej sředj naššich k Pánu Rebez y Zemé a modlmej se.

M o d l i t b a.

Wšemohaucy Bože, který Důstogností swau wšedko wšsudy naplňuješ, a Otcem slugeš wšech Duchů rozumných, nesmrtných! Popatě milostíwé na nás we gměnu twém zde w Chrámě comeo nowém po prwnjkrát shromážděných, a naplń geg Důstogností Gměna swého swatého.

Tobě geg oddáwáme, přiwlastňujeme, poraučme a poswěcujeme; poswětiš geg sám sobě a Gměnu twému swatému; Duch Twůg koneg dilo swé milostíwé w něm bez wšj překlážky na nás y na potomcých naššich.

Wyńug,

Wyréug, napravúg, potěšúg, probuzúg, vtwrzúg w do-
brém umyslu a wyslýcheg žádosti srdce aupějmného.

Tobě oddáváme, přiwlastňujeme, poračíme a poswěcujeme
me Otčár tento. Naplní mįsto toho sláwan swatosti, milosti, a
lásky twé aby každé potřebné srdce milost twau potěšenj, a podnerš
k ctnosti zde nalezalo.

Abý každý aupějmný ctitel twúg a Syna twého zde nalezal
radost při sláwenj lásky twé, a občerstwenj naděge žiwota wěčného.

Tobě odewzdávame, poračíme a poswěcujeme y tuto Řetiz
tedlnicy tak aby nemluwnárka zde tobě poswěcena wsmiluwě twé
stále chodila, a w twé Wecowské milosti zustála časné y wěčné.

Tobě oddáváme, přiwlastňujeme poračíme a poswěcujeme
y tento Kancel. Ach včín aby zněho wždy čistě slowo twé, twá
rada, twúg zákon, Krystowo Zwangelium a w něm twá milostná
Wúle k srdcým lidským zněla.

Tobě oddáváme, přiwlastňujeme poračíme a poswěcujeme
me zde wšesko — a zwláště srdce naše a wšesky smysly naše.
Weč nás po cestě ctnosti, wjry a naděge a přiwěš časem swým
do přibýteků těch wěčných, kde tě dokonalegi ctíci, chwálíci a we-
lebíci budeme na wěky wěků.

Chor. Amen.

6. Potom přečten gest Text ze Žalmu LXXXIV. w. 2, 3,
5, 8, až do Fonce.

7. Za tým následowala Kantata s libežnou muzykau; gest
gižto Text byl tento:

Choral.

Plesy wěrné stadečko,
Syona Bystřického;
Plesy s radostí wšesko,
W milosti Boha swého.
Uy stogi nowý chr m genu
Dawný wině srdce twého,
Slawa Bohu Wolebnému,
Žněg z srdce weseleho.

Arya.

A r y a.

Bože pohleď w milosti,
 Na toto nové stawění,
 Obeť nassj wraucnosti,
 A měj wnj své zalíbenj.
 Sklon se k němu w milosti,
 A nassj stále radosti.

Sklon se k němu w milosti;
 Duch twůg nech nás oswěcuje,
 Twau nebeskau maudrostj
 Naprawuge, potěssuge,
 Wede po cestě cennosti,
 Kté radostně wěčnosti.

R e c y t a t y v.

Swatý, swatý, swatý Bůh náš,
 Swatý gest y chrám geho;
 Swatý má být y život náš,
 Díky Boha swatého!
 Swaté buď wasse w cházení
 Swaté buď y vycházení
 Posvětítež mu y sedcež

A r y a.

Uy mi tobě přinassíme
 Wobeť žiwau y sedce;
 Poswěť ge sobě, prosýme,
 Ať Tě miluge prudce;
 W Tobě samem své pocháň
 A šťastj své základá,
 Už do žiwota skonánj.

K e c h t a t y v.

Wzhůru, wzhůru ducha swého
 Powýštes w dauwěrnosti,
 Přednassegte, z srdce ceného
 Bohu wasse žádosti;
 Pán ge chce wyslýhati,
 Při Olčáry swé milosti,
 A vplně wassj radosti.

C h o r á l.

Plesey wěrné stadečko,
 Ueb hrad pewný gest Pan Bůh ewīg:
 On tě mocně ochranuge,
 O twé spasenj pečuge,
 On tě k wěčnosti powolal,
 Rnj tě wěrné připrawuge,
 Pomni na to, pomni wděčné,
 Radůg se w geho milosti,
 Sláw lastau geho seděčné,
 Choď stále cestau cennosti,
 Sláwa Tobě Hospodine,
 Z této Twé nové Swatině!

8. Po dokonané Kantaty Kazatel prostřednj inčonowal: Pán Bůh budiž s wámi, a přečtel Text 3 Ew. 8. Jan. 16, w. 68. 69. na místo Ewangelium.

9. Po tomto celá Cýrkew zpíwala píseň této slawnosti zloženau následugjey.

Gako: Nuž chwál má buše Pána.

1.

B ože gehož přjcomnost,
 Wšedko wšudy naplnuge;
 Gehož moc a důstognost,
 Celý swět neobsahuge;

Uebesa

Nebesa nebes trůn Twůg,
 Země gest podnož Twá
 Zde Tě gen misij duch můg,
 Tam gest y Synost Twá;
 Chrám Tworce ge celý swět,
 Wšedko Tě zvěstuge
 Žiwotich y polnj kwět,
 Moc Twau zwelebuge.

2. U my popel a blato,
 Wšak twé rozumné stwofenj,
 U křwj drachau nadto,
 Syna Twého wykaupeni,
 Zde se duchem wznášeti,
 Chceme k trůnu Twému;
 U prosby přednáseti
 Tobě, Otcy swému;
 Zde Tě chceme slawiti
 U Twůg slýšeti hlas;
 Xač nám milostiw býti,
 U wzdláwati nás.
3. Zprac nassich požehnání,
 Dům tento gest wystawený;
 Tys dal zdrawj, ochrany,
 Pokoge swědomj, gmenj.
 Twůg gest; Tobě s radostj
 Geg přiwlastnugeme;
 U w přibytel milosti
 Twé, poswěcugeme.
 Zde nech moc slowa Twého
 Wždy se dokazuje,
 U potřeby lidstého
 Ducha naplnuge.
4. Duch Twůg wzdláweg stále,
 Zde Twau Čyrkew w Twé známosti,
 By zrušala k Twé chwále,
 We wšij prawě pobožnosti;

Padlých nech pozdwyhne,
 Blandných napravuge,
 Wzármaucých potěšuge,
 W dobřem vpetwnuge.
 Srdce nech hořj k tobě
 Láskau a wděčnosti
 Nech čyřj radost w sobě
 Z Twé Božké milosti.

5. Zde wyslycheg žádosti,
 Když ge k tobě odsylati
 Budeme s dauwěrnosti,
 Gažs nám ráčil rozkaz dáti,
 Za Krále a Wrchnosti,
 Za obecné štěstí,
 Za wpsycy w vzkořti,
 Wkřjši a nečestí,
 Za pokoj a bezpečnost,
 A za wšestky stawy,
 Zwlastě za tobě milau cenost,
 A šlechecné mrawy.

6. Zde obžiw tau naděgi
 Chrámu toho nebeského;
 Kde Tě mnohem swěclegi
 Spacějme, y Syna Twého;
 Kde Tě dokonálejši
 Budeme ctje cenostj,
 Spogenau s neyčistegši,
 A wěcnau radostj.
 Pane žehneg wcházenj
 A nassj nábožnost;
 Žehneg y wycházenj
 Wlynj y na wěcnost:

10. Pod poslednjm Weršem písne této, wystupil poswěcu-
 gicy Kazatel Dwogicřihodny Muš Adam Lowich na Kazatedlnicy
 a držel nasledugicy

Kázanj.

Wěčný a neproměnitelný Bože! Ty sy někdy šerze služebníka svého Izaiáše o slovo své zaslíbení řekl: že gažoz přijí dšše, neb snich znebe, a zase se tam nenawracuge, ale napági zemi a činj gi plodistywau a vrodnu, tak že wydawá sýmě rozsýwagjýmu, a chléb gedancýmu: tak bude slovo twé ktere wygdě z wš twých, nenawrátj se k tobě prázdne, ale učinj to, což se tobě libj, a prospěšně to wykoná, kčemuž ge pošylaš! Uch vyplň milostiwé toto twé zaslíbenj na slově Ewangelium twého swatého, ktere se od tohoto dne zmjsta tohoto tobě posweceného zvěstowati a kázati má.

Nechť nemá přístupu kromuto mjestu žádný rozšewác křtke; ale wyborné semeno Ewangelium swatého nechť padá odu na roli srdce nassich. Ty pak o Gospodině dáweg wlahy, těplosti, zručstwu, aby ono hogný vsicek Tobě libě cenošti, porěšenj, wpočojenj, a prawého blahoslawenstwj přinášelo. Amen.

Tak tedy již doslla vyplněnj žádostiwého wynsse srdce swého, Bohu milá Cyrkew Ewangelická Banská, Bystřická! Gospodin odgjmá od očí twých, a těch genž nawššewugj tě, znamenj a swědeccwj smutných časů. Wzdelal sobě přjbycek swůg v prostřed tebe, přjllusněgšj kradostnému oslawowánj welebného gměna swého. Spůsobil to, že ne wjní a w popelě, ne splácem a nassjžánjím, ne se strachem a štesenjm starobylých časů, ale s weselau radostj a důwěrnostj, přenášjme obecné služby Božj, zdomu toho, ktery sšžami předků nassich zwlažen a poswěcen byl, do chrámu tohoto nowého, gehožto spactenj, wěrnost milostiwého a dobrociwého řizenj Božjho tak weselě nám zvěstuge. Kcy radostně wšedcy swém každý, kdož cytedlně kwděčnosti srdce máš: dška dška tobě Gospodine, kteryž nepřestáváš býti s námi a wysokým hradem a zdi nassj, ktery zarmucugeš y obweselugeš wždy kdobremu, ktery nepřestáváš maudče a dobrociwě řiditi časy y srdce lidská, kwtězstwj prawdy twé wěčné, zákonů lásky a gednocy Ewangelium twého wěčného.

Dška y Neywýššj Wrdchnosti nassj, neymilostiwegšjmu Čyřati, Králi a Pánu nassěmu, pod gehož berlau Gměno Boha nassěho swobodně wšywati a Ewangelium geho smelě wyznawati můžeme.

Nechť

Vechť y tento Bohu posvěcený Dům zvěstuje neydalejšímu potomkům našim památku lastawého Panowání geho! Krowným slusným vmyslům, při přítomném swatém díle posvěcení tohoto chrámu Božího y dále se probuzowati budeme, gať nawědéním slowa Božího tak y w nasledugicý modlitbě Páně.

Otce náš zc.

Text. 1. Král. VIII. 22. 23. 57. 58. 66. IX, 6.

Nábožné shromáždění! Toto gšau místěčka hlawnějši spoluzebnaná, z Historiji a z modlitby Esalomounowé při posvěcení Chrámu Geruzalemského, k tomu byli zvolená, aby nám přiležitost dala znich se poběiti: Gaťowé vmysli a cytedlnosti y na nás se slusši při poswěcowanji Chrámu tohoto nowého. Ktomuto byli spatřime.

Předně powahu tohoto swatého díla. Odkuš se podruhé lechto skláš y ti vmyslowé a ty cytedlnosti swaté které při tomto díle swatém wsrdecy našem nalezati se magi.

Duch pak Boží poswětiť sám srdce naše prawdě a swatým těmto vmyslům. Amen.

Č á s ť a p r w n í.

Nab. a Wázné Shromáždění! Poswěcení Chrámů od ney starobylejšich časů w wšech Národů přináleželo mezy ty neypamětnější případnosti, takže ono wždy se swláštenj radosti negen samo se dalo, ale y památka geho zroka na roč smnohým weselím zwláště w křesťanských Církwách obnowowána býwa. Žeby tato radost měla své slusné přejiny, a gaťowé gestě y giné vmysli a cytedlnosti při taťowéto swaté práci na Církew Boží se slusši, to se znati dá, řdyž předně powahu gegi spatřime.

Něco poswětiči znamená colik, gaťo wěc negaťu, od které hoťoli giného obecného wžíwání oddělití, a oswědčení že ona má řzwláštenj pocer Boží wžíwaná býti.

Toto oswědčení se děje slowem Božjim a modlitbu gaťo prawj s. Pawel Apostol 1. Tim. 4, 5. gaťo též y samým wžíwáním wěcy

wěcy takowé k počtí Boží, čím vmyslem aby ona takowému vší-
wání přisloužela. Takto se posvěcuje chléb a вино při Wel. We-
čeři Páně skrze oddělení od pospolitého vžitku, skrze modlitbu a
slova naučení této s. Wečere. Takto se posvěcuje woda při křtu
s. skrze slova naučení, modlitbu a všíwání kromu s. djlu. Takto
se posvěcuje v Chrámě a té swaté Wěcy které se w nich zvláštním
swatým pracem potřebowati mají, jakožto Oltář, Křesťedlnice a
Kazatedlnice. Ba ano tak se posvěcuje v lide křadu kazatelst-
vu. Ubrž v wšickni křesťané natolik se gmenují swatí aneb po-
swěcení natolik se skrze Křest swatý zvláštním způsobem zawázali,
wšeho toho se vystříhati, co gest Wůli a tak v počtí geho odpor-
né, a Boha tělem v duchem swým oslawowati a genu služiti w swa-
losti a spravedlnosti. Posvěcení gste prawí S. Pawel, obmytí
ospravedlnění gste 1. Kor. 6, 11. Co se již obzvláštně posvě-
cení Chrámu křesťanských docýce: tedy ono též wgístem osvědčení
záleží, které se skrze slovo Boží, modlitbu a jiné částky počty
Neywýššího děje, k čemuž se v jiné Cerymonie přidawají. Než
mé předewzetej není o tom způsobu a těchto Cerymoniích obšírně-
gi mluwiti. Ba ráděgi místo toho chce mysl wáši na powážowá-
ní samé té wěcy, která se děje, anebožto nato samé důstojné osvěd-
čení, které se tu činí, obrátiti.

Cože se děje za osvědčení při posvěcení Chrámu, předně ze
strany Církwí a podruhé ze strany Boha?

1) Když Církwí některá Chrám Bohu ke cti posvěcuje; te-
dy ona a wšickni wdowé gegi osvědčují: že Boha říditele a opa-
trowníka wšech wěcí ctíci za swau swatau powinnost drží; ano že
wtom swau neywěšší hodnost zakládají že Boha Stworitele swého
mohau znáti, a ducha swého zprachu země kněma pozdwihowati;
že wtom swé radostné potěšení nalezají, že ne slepá náhoda bez
cýle, bez příčiny bez míry nad nimi panuje, ale Bůh, gehož wše-
mohauenost gest nekonečné maudrá, gehož mandrost gest nekone-
čné dobrociwa. Wyznawají, že wtom swé neywěšší štěstí zaklá-
dají a potom tauží, aby geg měli sobě milostiwého a lastawého,
gemu se cenými a šlechetnými vmysli libjili, před ním w celém
sedcy swem chodili, w něm a geho drahých slibůch se těšili wžíwo-
ze y wsmrti swé. Toto wyznání činí Šalomaun w přecetných slo-
wích Textu nasseho we werš 23, 57. 58. Gospodině Bože Izraela
sky, prawí, není podobného tobě Boha, na nebi zwrchu ani na
zemi

zemi dolé: Kterýž ostřiháš zmlauwy, a milosrdenstwj slaužebníkům swým, chodjícím před tebau w celém srdcy swém. a. e. d.

Dále, Cyrkeu Boží a gegj. vdowé při poswěcenj a w poswěcenj Chrámů swého wyznáwaj a oswědčuj, že k tomu wššemu aby se Bohu žiwotem swým lbyli, a w něm se těšili potřebuj ode dne kedni upomenautj na Boha a Wůli geho; obnowenj, obžiwenj, wtwrzenj geho spasytelné známosti šerze kázanj słowa božího; obžiwenj a rozjicenj těch swatých wmyslů a cytedlnosti lásky totizto, wděčnosti, důwěrnosti a poslušnosti na proti Bohu; a lásky na proti lidem šerze obecné modlitby, spěwy a sláwenj lásky Boží a Drystowé při Wel. Wečeři Páně. Uaklonj srdce nasse k sobě, abychom chodili po cestach geho, a ostřihali přikázanj geho a. e. d. žádá Šfalomaun w V. 38.

A to wyznáwá a oswědčuje Cyrkeu Boží při poswěcenj Chrámů swého, že k tomu wššemu obecné služby Boží gšau newybutečně potřebné. Potřebné pro to množstwj těch sprostějšich, kteří se sami wyzdláwaj, sami těšiti, wspokogiti, pozdwiňnauti, napraviti nemohau. Potřebné y pro wčenějšich, gednať, aby přizhladem swým druhé wyzdláwaj, gednať, aby známost gegich od času do času obžiwěná gšaucy wčinliwějši se stala. Uch, mezy tať mnohými wěcmi, které mysl lidstwu zapletaj w pée a starosti a wzanepráznenj žiwota tohoto, potřebujeme wššichni častého upomenautj, častého přiwolánj na cestě žiwota nasseho: Člowěče! pozdwyhni od prachu země wzburu ducha swého, a wopatě abys se newzdálil od cesty cyle swého! Tu zwláště se wpojname na té weliké prazwdy, že gšme djčky gednoho Otce, wykaupecy gednoho wykauptele, k gedné naděgi powoláni, že nás gednota a láska gako wdy gednoho těla wázati má.

Uaposlady, když k tomu wššemu (Čyli) Chrám společný poswěcujeme, tedy tým samým před Bohem a lidmi slib nás a zmlauwu nassj obnowujeme, že Boha nasseho dčeme něgen wšty ale y srdcem y žiwotem ctjeti, w něm nassj radost a štěstj hledati, a k tomu čyli nařizenj obecných služeb Božich w chrámě Bohu poswěcenem swědomitě wžíwati; k tomu žádame od Boha pomoc, a tať wšstřku s poswěcenj Chrámů y srdce nasse a žiwot nás Bohu poswěcujeme.

2) A můželi kdo wmysliti, žeby Báh při takowěmto oswědčenj djček swých lidstých byl gakoby nedbanliwý a necytedlný! Možhliby to býti ten wšsudypřítomný gehožto duch na nassem oswěcenj, polepsšenj a spasenj wstawičné pracuge? Ne, ne Uábožnj Prácele!

Prátelé! Uvěř v to, co řekl P Salomounovy, aťkoli
ne bezprostředně, však předce opravdivě wšlowé swém a wšedcy
y wšwědomi našem, gestli jen aupřimně s touto nábožností mje-
nime: Wyslyšel sem modlitbu wassi a prosbu wassi kterauz mo-
dlili ste se předemnou; poswěřil sem domu tohoto, kterýz ste wy-
stavili aby přebýwalo tam gměno mé a byli tu oči mé y srdce
mé až na wěky.

On tedy také slibuje ze své strany, že chce býti w do-
mě sobě poswěceném, zvláštným způsobem přistomný, wšlowé swém
swatem, při welebných Swátostech, při každé práci swaté, a že
tomu wšsemu kwzdelání swých citelů posehnáwati bude.

Že tu má přebýwati gměno geho t. g. že tu má zwěstowána
býti sláva mocy, maudrosti, swatosti, a dobroty geho; že zde
chce jako Otec s dětmi swými obcowati, we wzdelawatedlném
společenstwj; že oči y srdce geho zde mají býti na wěky, t. g. že
zde chce gakoby wychowáwati děti své, chce zde patřiti na srdce,
na vmysli, na počteby swých citelů, žádosti gegich wyslychati,
břisnjtům pokánj činjcým milostiw býti; aupřimných nasledownj-
ků cenosti, radosti newymluwnau naplniwati, zarmaucené těssici, pa-
dlych pozdwihowati, blaudjcých napravowati, wdobrém předse-
wzetj posylňowati a vpewnowati.

Slowem, poswěcenj Chrámů gest wprawém smyslu obnowe-
nj smlawy Cyrkwě chrám poswěcujcý s Bohem swým, a obno-
wenj toho zaslíbenj božjho: přebýwati budu we wás, a procháze-
ti se budu wezy wámi, a budu wassm Bohem a wy budete lidem
mým. 3 Mogg. 26, 11. 12.

D r u h á Č á s ť a.

Geli toto powaha poswěcenj Chrámů, Uabožné Sáromazde-
nj! Geli ono skutečné obnowenj smlawy s Bohem důstogným Ři-
ditelem Nebe y Země, a nowé zawázanj, že gemu chceme slaužití,
gemu kljboští mysl srdce y žiwot náš zprawowati: tedy

1) prwnj vmysl který tato práce swatá wyhledává gest to-
žumná aupřimnost, která co y myslj a cýti, co mluwý co wyznáwá
a co činj; aupřimná Wůle, že co, co slibuje y skutečně plniti mýj.

Domni tedy milá Cyrkeu Zwángelická Banſto: Byſtická!
pommětes wſſickni wdowé gegi co wyznáwáte co oſwědčujete taute
waſſi nábožnoſti!

Wyznáwáte před Bohem y před ſwětem, že za ſuſſné za
ſprawedliwé a dobré vznáwáte Boha ſwego Stwořitele, Zdržowa-
tele a Opatrowníka ceſti bážni a poſluſſnoſti, láſkau a důwěrnosti
ſynowſkau; že wtomto nalezáte neyweſſí hodnoſt člowěka, a ney-
giſtější ſtudnice wſſi opravdiwé ſiwota maudroſti, wſſého roz-
umného zprawování, wſſého potřebného počtení, wſſého podnětu
k ſlechecnému obecné proſpejnému wážímu ſiwotu, wſſi prawé
radoſti a blaſlawenſtwi.

Wyznáwáte a oſwědčujete, že kromuto wſſěmu, za potřebné
vznáwáte obecné ſlužby Boží, kdebý nemělý nalezl povčení, včez-
ny obžiwil známoſt ſwau; tén, který gináče netrpí cizý rady, na-
poménaučej, wyſtrahy, kárání, co wſſe zde ſam nalezl a wyťahował
na ſrdce ſwé; kdebý y tén který wdomácy nábožnoſti ſtidné vpo-
ménauč byl na Boha, na Wůli geho, a cýl ſwág, y tén který
Lábožnoſt ſwau doma wykonáwa vpomněn byl na ſwazky wſſe
obecné láſky, wſſeobecných potřeb, a příkladem ſwým, giným k po-
ſwěcení ſlaužil; kdebý lidé, kterých y gináče ſamoláſka, rozdiſnoſt
ſkawu, rodu, hodnoſti tak welice děl, — wſpolečnoſti Cyrkwe
Boží a wſpolečnoſti gedné wſry gedné nádege, gednoho Boha a
Spaſytele vpomínani byli, že gedna křew, gedna natura, gedna
naděge neſmrtedlnosti, gedno práwo ſynowſtwi božího wſſech we-
ſpolek wiſe. Wyznáwáte a oſwědčujete, že kromuto wſſěmu ſluž-
by Boží wdomé tomo ſwědomité konati dčete.

Toto wſſečo, geſtli Boha, ſwět, a těchto Prácelů naſſich,
který gſau přijomni při tomo ſwatém dílu, klamati nechceme, wy-
hledáwa od náſ aupějmnau a neoffemetnau myſl. Gen při tačo-
wéto aupějmnosti, kpoctiwosti nám ſlauží toto ſlawné oſwědčení
naſſe, a tačo Lábožnoſt, a oběti waſſe kromuto ſlawení, geſtli
s Bohem naſſim ſe ſwědomim naſſim, ſe ſtěstim potomků naſſich
aupějmné mjinime. Gen při tomo vmyslu, ſlauží nám kpoctiwosti
dům tento, a tá horliwaſt waſſe, že bez wſſi cizý pomocy, zpo-
žehnání prác waſſich a zwiřného čizení Kaſſy Cyrkewní, ſtogi ſla-
wný Chráni tento.

Potomey naſſi budau náſ s wděčnoſti ſpomínati a žehnati
za tau péči, kterau ſme y o njch měli; ale gen pod tau wýmín-
kau,

Kau, gestli y přelad horlivoſti wſlužbách Božích gini zanecháme. Při tomto aumyſlu auvěřmoſti geſt

2) ſluſná y radoſt naſſe nyněgſſi. Kaduž ſe milá Čyrkew zdila tohoto pamatného ſtaſtně dokonaneho, což ſobě tak mnozý žadoſtiwé dožití winſſowali, a čehož dočekati nemohli. Dně 27. Mage Léta Paně 1800 byl založen základ geho ſtau pamětau ſeč ti 1. Ezdr. 3, w. 66. přitupili ſtawenj Chrámu gini s plačem a ſtřikem welikým, mnozý zaſe s traubenjm a radoſti a blaſem welikým. Nebo odgal Duž ſmuenu památku časů předeſſých a obweſelil náſ miloſti ſwau. A ačprawé po tá Léta, mnohé wičti: ce náſ deſyli, a vkrucná wogna dwakrát mezy tým kmezem Oherſkým ſe bližila, nebezpečenſtwj pať obně, tomuto zwaſſeſt Měſtu tak ſtraſſiwého, čaſtīgi, wſſak, buď Bohu chwála, wždy bez znamení ſpody, vznikalo; ačprawé po některé roky neproda, wſta: wičné pať wždy geſſe roſtaucý drahotá náſ eláſila: přede mezy wſſemi těmto odpornoſtmi a neſnadnoſtmi pomohl nám Duž diſlo toto kýchli přiwéſti, kaže dnes dne ekeſiho Mage, Léta Paně 1807 ge Bohu odewzdáwáme, přiwlaſtňugeme, poraučime a poſwěcugeme.

Kaduž ſe milá Čyrkew! nebo on ſobě oblibuge oběť twau a obnowuge tobě ſljb a ſmlawu ſwau. Kaduž ſe a

3) Duž wděčná. Onen lid gať ſme čelí wteru naſſem, pože: hnaſſe Krále odeſſli do obydlj ſwého radugice ſe a weſelice ſe wſedcy ze wſſech dobrých wěcy kteréz učinil Goſpodin. — Budmež tedy y mi wděčni předně Bohu půſobcy wſſj této radoſti naſſi, de: ſugice Orey, kterýz učinil náſ ſpůſobně wčasnoſti loſu ſwacých wſwěelě, kterýz wycehl náſ zmozy těmnoſti a přeneſl do kralow: ſtwj milého Syna ſwého Kol. 1, 12. 13. který nepreſtáwá wném náſ ſrže ducha ſwého ſwacého wzdeľáwaci, který y nynj poewrzuge nám miloſtiwau pomoc ſwau, a ewerzuge přjbyet ſwůg mezy námi.

Budmež wděčni y neymiloſtiwěgſſimu Čſary Králi a Pánu naſſemu ſrancyſſkowu Imu pod Gehož Berlau požíwame žadoſtiwé: ho pokoge zſtrany ſwědomj a Náboženſtwj. Duž wyſlýchej y dá: lé modlicby naſſe kolikrátkoli ge za geho neywyſſi oſobu, ktrůmu miloſti Boží odyſlaci budeme. Budmež wděčni naproti celému dů: ſtognému Domu Čſarſko Kaſauzkému. Nechť wěčná zuſtaně pa: mátká wděčnoſti w Čyrkwj naſſi těch ſlawných Regentů poſſlých z důſtogného domu tohoto, kterj tu drahu ſwobodu ſwědomj oco: wſky oſtřjhal. Wewě o Goſpodine wěčné Trůn Dynaſtie této!

Buďmež wděčni y na proti Zprawcům Pěstaunům a dobro-
dincům Círky této, kteří buďže wěrností swau wptisluhowání a
řízenj Kasfy Církewnj, buďže, swau péči a starosti, buďže swau
dobročinností dílo toto napomáhali. Nebo proč by to aupřimně,
slušně a wděčně wyznání slisáno nebylo wrocto nynějšsim slawném
shromážděnj, že vdy Círky Zwangelické Banſko - Bystřické
w své dobročinnosti na proti obecným službám Božjím mezy prwnj
wcelé této vlasti nassj, slušně počítováni býti mají. Uaplň o
Bože srdce gegich tau skadkau radostí z twého zalíbenj, a obweše-
lůg ge twým duchownjím y tělesným požehnánjím.

Nechť budau požehnani y wssickni kteří tanto nassj slawnost
swau přítomnosti zwelícují a spolu s námi se radují! Bůh lásky
a gednoty spogůg wždycky tuzeji ctitelů swých, a wědiž nás wge-
dnostě ducha a vmyslů, láskawých, do toho spogenj čistého přátel-
stwj nebeského. Amen.

11. Po dokonánj tohoto swatého kázanj. — Razatel nasle-
dugjch modlicbu s lidem se modlil:

Belebný neyblubšj cti hodný Bože zdeřowateli a Řjdiceli wšech
twých! Uy mi díky twé přednáššime tobě po prwnjkrát na místě
tomto twé cti posvěceném prosby a žádosti a děkucíněnj. Oblisb ge
sobě w milosti. Předewššim děkugeme tobě srdečně že pod milostí
wau Wrochností, kterau sy nám dáti ráčil, swobodno nám, gest
Chrámi stawěti, tebe Otce synowstau důwěrností cejti a Wěnj Sy-
na twého smělé w, znáwati. Děkugeme tobě že y tento Chrám
twůg pomocy twau wzdělaný, ktwé swaté počtě gis hotowý a po-
swěcený stoji. Pane a Bože náš! Obychom žiwě cýtili welikost
šťěstj toho, že wporožowánj slowa twého swatého nepřebzanau
studnicy prawě žiwota maudrosti, wspotogěnj, potěšenj, wdobrém
wtworzenj, čehož mi mđlj, wžiwotě tomto tak welice potřebugeme, na-
lezati můžeme. Bcomu, Bcomu, o Otče! wzdelali sme dům tento
abychom wnēm y mī y potomcy nassj, Směno twé wěregně wzy-
wali, tobě za twá dobrodinj děkowali, wtobě se těšili, známost
nassj spasytelnau a naděgi wtobě obžiwowali, a tým na cestě
cťnosti

ctností mdlé sedce nasse posylňowali. K tomu se před twau we-
lebnau twáti wětegné a swaté zawazugeme. O napli ty sám Dám-
cento twau milostiwau dobročinnau přecowností; tak aby semeno
słowa twého, které se w něm rozsywaci bude, hogný užitek na my-
ši a sedcey nassem přinášelo; aby bezbožný opustil cestu bezbožno-
sti své, a nawrácil se k tobě a žiw byl; aby každý ctný citel twůg
ze své wšry a nádege se těšil, a aby swým ctným žiwotem a swau
wěselau naděgi swetu zvěstowal: gať dobré gest služiti Hospodi-
nu; aby z wšt nemluwnátek, která zde do Cýrkwi Krystowě wštec-
powána budau řdys w učenj Syna twého se wywěj, sława gmena
twého a Uaboženstwi Syna twého w duchu prawdy a lásky zwě-
stowaná byla; aby mladj lidé y starcy při paměti Wěceři Pá-
na Gežíse o twé otcowské lásce wžístěni, cestu žiwota pokogné a
wesele konali, smrti se nebáli.

Přebýweg mezy námi a snámi, a wyslýchey prosby, které
tobě zde citelowé twogi přednášeci budau, a ztjseg řzy sauze-
ných, kteří té o spomoženj prosyeci budau. Wěti místo toho wro-
cištěm wšech, kteří hledaji potěšení, wspořogenj, posylněni, na-
praweni. Zdržug místo toho wšwé wšemohaučy ochráně tak žeby
y neydalší potomcy naši Gmēno twé w něm zwelebowati mohli.

Žehneg Milostiwé Geho Gasnost Cysářkau, Krále a Pana
násého, Francyska Iho dáweg mu stáleho zdrawj, šťastného pa-
nowánj, abychom pod berlau Geho, pokogné a pobožně žiwj byli,
a tobě Bohu nassému, beze wšji překážky, služiti mohli. Žehneg
y wšechy giné Wěchnosti wyšší y nižší, gať celé wlasti milé na-
ší, tak y Stolice této, Města tohoto, Obce a Cýrkwy této. Buď
milostiwá odplata wšem dobrodincům, kteří dšlo toto napomáha-
li, služby twé sedrowali, sedrugj, a sedrowati budau. Bože a
Paně náš! wyslyš tuco modlitbu naši, pro Gežíse Krysta Pana
násého. Amen.

12. Zkancle zstaupiwše před Oltář Kazatel takto intonowal:

Budiž Hospodin Bůh náš s námi. Halleluja.

Chor. Nezamítej nás ani opaušteg. Halleluja.

Past. Panu Bohu nassému pomodlimež se.

Hospodine

Sospodine Bože a Pané náš! My mi obveseleni milostí swau, a w nowé sljebem zawázani, že tobě celým srdcem chceme slaužiti, odcházíme z tohoto Chrámu swatého, do přibytků našich. Otevř té dobré vmysly, které sme nyní cýtli, a té předsewzecti které sme zložili w srdcy našem. Budiž y dále radost a potěšení srdce našeho; a žebněž giž wcházení y wycházení našemu až nás přivedeš do Chrámu toho věčného, kde té dokonaleji budeme ctiti, na věky věků.

Chor. Amen.

13. Na to gessé přisluhowáná byla Wel. Wečete Páně, gačo též y Sobáš, a tak lid s požehnáním propuštěn byl.

14. Snedky po dokonání služeb těchto slowenských, začala klácy nemecká tymž teměř pořádkem swau nábožnost.

